

EK.193
77

Hg
812

quod non officiale discrimen intercedat
inter Academias et Gymnasia academica

GRATIOSUM AC BENEVOLUM
LECTOREM
AD
ORATIONEM
SUB
AUSPICIUM
PUBLICARUM
PRÆLECTIONUM

D. VII. APRIL. A.O.R. MDCCVII.

H. L. Q. C.

HABENDAM,

HUMILLIME AC DECENTER

INVITAT

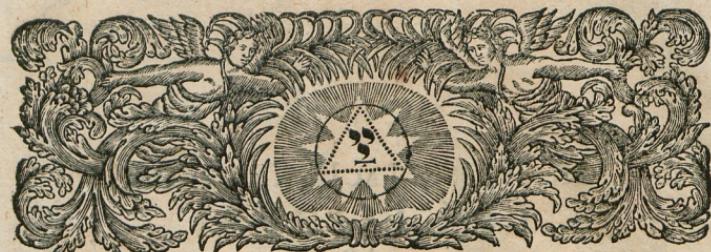
D. CHRISTIAN. WEIDLINGIUS,

Consiliar. Saxon. & Illustr. August.

Prof. Publ.

LEUCOPETRÆ,
LITERIS BRÜHLIANIS.

Nolita dudum non paucos Jurisconsultorum æqve ac Politicorum tenet persvasio, inter illustres Academias universæ Sapientiae Augusta templa, & Gymnasia Academica divinarum ac humanaum scientiarum Sacraria, insigne quoddam ac essentiale plane intercedere discrimen; eo quod in his ad summum eruditio[n]is fastigium adspirare haud liceret. Quæ opinio quam immane quantum a genuino veritatis declinet tramite, accuratori animi trutina rem pensitantes facile observabunt, cum magis & minus secundum communem Philosophorum consensum non gignat diversam speciem, sed gradum. Aluit autem procul dubio hunc errorem cœca nonnullorum eruditorum veneratio, quorum placita intellexisse summum credidere perfectionis gradum, quasi quo progrederetur amplius, humani ingeni solertia non haberet. Enim vero uti sola autoritate vix movemur: ita quid ad rationes contrariam sententiam tuentium præcipuas respondendum, exponeamus; postquam pauca fundamenta nostrum assertum corroborantia præmiserimus. Nolumus autem sollicita Homonymiæ explanatione oleum & operam perdere, sed tanquam concessum ac firmo talo nitens asserimus, qvod Gymnasia Academica in Imperio Romano-

Ger.

Germanico sint Scholæ majores ac illustres ad tradendas
adultioribus eo exactius liberales artes superioresq; Fa-
cultates, a Statibus Imperii propria autoritate institu-
tæ, & singularibus privilegiis ac prærogativis ornatæ.
Illi, qvi politioribus Antiquitatum & Historiarum se
manciparunt studiis, inenucleanda origine fontem aper-
rient haud injucundum. Tantum namque abest, ut Aca-
demia ab ~~an~~ & ~~δημος~~, qvafsi remedium rudioris populi es-
set, natales suos repetat, ut potius ab ejus primo Autore
Academo, viro Heroe, qvi Athenis Gymnasium fundasse,
eiq; fundos suos destinasse dicitur, ita nuncupatam esse,
defendant Laërt. Lib. III. de Vita Philos. p. 96. Pausan. L. I. f. m. 34.
Tria vero, testantibus ita Historiarum monumentis, ibi-
dem tunc temporis floruere Gymnasia: Superius, cui Ly-
ceo nomen, & primo secundum qvosdam Antisthenes
Cynicæ Sectæ, ac postea Aristoteles præfuit, Auditori-
bus suis ac Sectatoribus nomen Peripateticorum indens
secundum Ciceronem *Acad. Quæst.* Lib. I. c. 4. Medium in Por-
ticu situm & Stoa dictum, cui Zeno præses Sectæ Stoicæ
suo tempore autor fuit, vocat hoc Cicero Ptolomæum
Lib. V. de Finibus in pr. & hoc Inferius Academia dictum, in
qvo Plato natus & Philosophici Doctoris munus exer-
cuit, nomen Platonicorum Sectatoribus suis imponens.
Qvis saniorum Politicorum ex hoc Academiarum ortu
colligere non poterit, Gymnasia Academica, si non plane
eadem cum Academiis, nec tamen essentialiter diversa es-
se, sed in qvam plurimis conferenda? Qvis genuinorum
Philologorum facile in dubium vocabit, Gymnasia jam
laudata & Academias non solum apud Ciceronem pro
vocabulis idem significantibus haberi Lib. IV. Epist. ad Familiar.
12. & Lib. I. Epist. ad Attic. 3. sed & hodienum Academias titulo
Gymnasiorum primiorum insigniri Linn. Jur. Publ. L. VIII.
c. I. n. 11. Sicuti vero demonstrare est probare rem per
causas proximas & necessarias: ita ex causis internis

constitutionem rei ingredientibus sententiae nostræ maximum accedit robur. Materiam Academiarum, personas intelligo, ex qvibus Collegium Academicum prudenter dirigente conflatum, si intuemur, offendimus, illam exacte ad Gymnasiorum nostrorum ideam quadrare. In qvolibet enim Gymnasio Academico æqve ac in ipsis Academiis Rectorem, Cancellarium, Professores & Studiosos seu Cives inveniri, nemo facile inficiabitur. Rector enim tanquam Caput Gymnasi matriculam penes se retinet, in eandem membra accedentia refert, ac illa prævia Juramenti, vel ubi moris est, stipulationis præstatione recipit, de causis, negotiis & delictis pro qualitate & modo Jurisdictionis competentis cognoscit vel solus, vel si gravitas rei id exigat, Consilio Professorum simul adhibito. Præ aliis Professoribus singulari non tantum honore & dignitate, sed & tunica ac mitra purpurea in signum eminentis amplitudinis, & singularis Principis in Gymnasi um affectus utitur. Schwed. *Introd. in Jus Publ.* p. 326. Reliquæ personæ tam principales, quam accessoriæ iisdem cum Academicis gaudent requisitis, privilegiis & immunitatibus. Limn. lib. VIII. c. 7. & 9. Lans. *de Academ.* p. 58. Multo minus de convenientia ratione Formæ dubitandum, qvæ præter esse & distingvi dare dicitur. Duo autem essentia lia requisita formam absolventia communiter a Jurispublici Doctribus laudantur, scilicet potestas publica tradendi omnes artes liberales & Facultates Theologicam, Juridicam, Medicam & Philosophicam cum jure exercendi Jurisdictionem competentem. Nam quamvis Studiosi tanquam liberales homines liberaliter & humani ter sint tractandi; qva etiam de causa Rectoribus Academiarum non fasces & secures, sed sceptra tanquam moderationis imperii insignia præferuntur, ut bene observavit Cothm. *Respons. Acad.* l. n. 204. Lans. *de Acad.* p. m. 51. Qvia tamen ad illas ceu nundinas universales undique concurredunt

runt tam bonarum, qvam pravarum mentium homines; absurdi nihil esse duco, si necessitate exigente in illos etiam debito rigore executio justitiæ demandetur, & in signum exemptionis ab ordinaria Jurisdictione Academii talis potestas concedatur. Matth. Steph. *de Jurisdictione L.*
III. part. 3. c. 12. p. 109. Limn. *de Jur. Publ. L. VIII. c. 9. n. 32.* En! clarissimum speculum, in quo Gymnasiorum Academicorum idea vivis qvasi sifstitur coloribus, cum horum explicatorum privilegiorum concatenateda possessio, & haud interrupta usurpatio pro me verba faciat. Eo autem clarius nostra evadet sententia, si ea, qvæ in contrarium hic adducias adverfa parte possunt, discusserimus. Sunt igitur, qvi urgent, Formæ essentiali deesse nobilissimam ejus partem, scilicet facultatem conferendi honores Academicos, cujus usum jam seculo decimo tertio introductum fuisse patet ex Clementis V, qvi jam An. 1305 Pontifex factus, decreto, qvod extat in Corpore Canon.
C. 2. Clement. de Magistris. Ait ad hoc reponere licebit: Etsi hæc potestas accessoria Gymnasii Academicis non sit data; effectum tamen cum essentia rei confundendum esse neutiquam censemus. Nam qvo usqve hortorum fructus ab arboribus distant fructiferis; eo usqve & fructus diligentia ab Academii scientiarum seminariis. Et cui, qvi Politicis imbutus est principiis facile ignotum esse poterit, qvod aliquaque famigeratissimarum Academiarum per aliquot lustra jure creandi Theologiae Doctores fuerit destituta? Nihil porro in contrarium facere videatur, Illustrissimos qvidem Imperii Proceres, validissima corporis hujus Politici fulcimenta egregia privilegia ac jura Gymnasii Academicis largiri posse, illustrium vero Academiarum constitutionem necessario Invictissimi Imperatoris autoritate esse muniendam, Legibus fundamentalibus id desiderantibus, cum summo ac primario Imperii Capiti hoc jus tanquam Reservatum competit, Ordin. C. p. I. tit. 3. §. de egl. Unde Maximil. Imperatorem

in Comitiis Wormatiensibus an. 1495, singulos Electores ad novas Academias erigendas excitasse, inter alios annotavit Sennert. *in Athen. Wittebergenſ. c. 2. & Cluver. in Epitom. Histor. sub Maximil. I. impr.* Dantur autem utique Academiae minus solennes, a Gymnasiis Academicis parum vel nihil differentes, potestate ornandi bene meritos honoribus Academicis absqve splendoris & autoritatis jactura defitutæ, qvales non solum in Gallia & Italia, sed & in nostra reperiuntur Germania, uti *citat.* Limn. *in Notit. Regn. Franc. L. V. c. 2.* palam facit; qvarum constitutionem etiam ad Status jure suffragii & fessionis gaudentes spectare, nemo contra Imperii leges inficias ire audebit. Nec est, qvod quis regerat: Cancellarium esse personam maxime principalem, hac vero deficiente, illustrem hunc coetum conservari vix posse; essentiale igitur ac specificum discrimen inter Gymnasia Academicæ & Academias ipsas existere. Nam Cancellarius vel sumitur pro persona publica ad facultatem conferendorum merentibus graduum concedendam ordinata, vel pro ea, qvæ ad Academicæ cajura defendenda a superiori constituta. Illa, uti ex superiorius dictis satis elucet, plane ad praesens haud spectat institutum: hujus vero munera indulgentissimi Princes melioris ordinis causa per Consistoria five Judicia Ecclesiastica exercent. *Vid. Constit. Electoral. Augſt. de suis Acad. & Lans. de Academ. p. m. 58.* Scrupulum quoque injicit illud, qvod Gymnasiis Academicis non competit superior Jurisdiction, seu merum imperium, sed inferior saltem, alias mixtum imperium dicta. Ad hoc autem diluendum dubium responsione sequenti utendum; qvod Academæ quidem Viennensi, Colonensi, Ingolstadiensi, Heidelbergensi, Rostochiensi, Lipsiensi, Tübingensi, Helmstadiensi & aliis test. Scipione Gentil. *de Jurisdic. Lib. III. cap. 17.* Merul. *in Prax. Civil. Lib. IV. tit. 40. c. 3. n. 6.* Cothm. *dict. Reffons. 1. n. 135. seqq.* a sumo Orbis Imperantis Capite Imperatore

Iupe-

superior Jurisdictio sit tributa, ad omnes tamen generatim Universitates concludere boni disputatoris vetat methodus: cum nec Francofurtana ius gladii habeat, sed illud primum Elector Joachimus Fridericus sibi Successoribusque suis asseruerit, ut diserte testatur non solum Brunn. *in Comm. ad Cod. tit. ne fil. pro patr. sed & Becm. in Notitia Univers. Francof.* p. 45. Qvæ autem mero imperio vel jure vitæ ac necis donatæ, illud ex peculiari & recentiori concessione Magnificentissimorum Conditorum illis hæc privilegia indulgentium habent, exq; diplomatibus dignocè potest, Cubach. *Cent. III. dec. 9.* Tandem ea, qvæ de majori Professorum numero, Rectoris munere ambulatorio, sceptrorumq; ad conciliandam majorem dignitatem usu afferri possent, nostræ minime officiunt sententiæ, cum hæc non solum variantibus Academiis, sed & merorum accidentalium catalogo, differentiam graduellem, non essentialem inferentium, sint inferenda. Tale Gymnasium Academicum Coburgense est, a Serenissimo Saxonie Duce Joh. Casimiro An. Ch. 1602 institutum, sed demum An. 1604 postquam Collegium ædificatum fuit, introductum, undecim Professoribus ac Convictorio publico ornatum, ut refert Zeiler. *in Topograph. Franc. f. 21.* Baruthanum a Marchione Brandenburgico, Christiano Ernesto An. 1664 fundatum, Professores omnium Facultatum & magistros exercitiorum equestrium cum mensa publica habens; Stetinense Pomeraniæ a Barnimo IX An. 1541 fundatum Professoribusq; publicis instructum, Zeiler. *in Itiner. Germ. c. 17. f. 377.* Micrael. *in Pomer. L. VI.* Servestanum in Anhaltinatu a Principe Johanne Ernesto An. 1585 Professores publicos ac Rectorem Magnificum habens institutum, ut post alios refert Schick. *in Annal. Silef. L. I.c. 42. f. 233.* Herbornensi, Heilbrunnensi, Lüneburgico aliisque, urgente chartæ angustia, silentio involutis, Illustris Augustei, Gymnasii patriæ a REVERENDISSIMO AC

SERE-

SKTg 812

SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO, DOMINO
AUGUSTO, gloriofissimæ memoriæ, Germaniæ
Primate & postulato Archiepiscopatus Magdeburgen-
sis Administratore, Duce Saxonie, Juliæ, Cliviæ, Monti-
um, Angariæ & Westphaliæ &c. &c. ereti, Rectore
purpuram gerente, Professoribus omnium Facultatum,
ærarii Præfecto, A ctuario, equestrium exercitiorum ma-
gistris, templo, Bibliotheca, taberna libraria, typogra-
phia privilegiata, mensa publica magnificaque dote or-
nati, mentionem injicere lex pietatis imperat. Cum
igitur a SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO,
DN. JOHANN E G E O R G I O,
Duce Saxonie, Juliæ, Cliviæ ac Montium, Angariæ ac
Westphaliæ &c. &c. Domino ac Nutritio meo Clementissimo mihi ex Alma Lipsiensi, in qua per viginti, & quod
excurrit, annos docendi perspicuitate ac dexteritate, in
Facultatibus tam principalibus, quam instrumentalibus
Studiolae Juventuti indefessas præstigi opera, evocato,
laudato in Augusteo munus publice tradendi Oratorium
pariter ac Philosophiam Practicam clementissime mihi
fuerit demandatum; more majoribus solito prælectio-
num mearum auspiciu Oratione inaugurali, adspirante
sanctissimi Numinis gratia, facturus, proximo die Jovis de
PRUDENTIA CIVILI ARTEQUE ORNATE DICENDI tanquam
ILLUSTRIORIBUS SUMMORUM PRINCIPUM RECREATIONIBUS
differere animus est. Qui actus ut vestra, Summi Patroni,
Honorandi Fautores, politorumque studiorum industrii
Cultores gratiofa, honorifica ac amica præsentia illustri-
or reddatur, omnibus contendō precibus, istud singula-
ris gratiæ ac propensæ benevolentiae documentum de-
votis votis, debitis obsequiis, ac sincero amore compen-
saturus. P.P. Dominica Lætare die 7 April. A.O.R.

M DCC VII.

¶ () ¶

MC

Pan. Ttg 812 FK

vd 18

ULB Halle
002 631 466

3

Hg
812

E.H.133
77

quod non essentiale discrimen intercedat
inter Academicas et Gymnasia academica

GRATIOSUM AC BENEVOLUM
LECTOREM
AD
ORATIONEM
SUB
AUSPICIUM
PUBLICARUM
PRÆLECTIONUM

D. VII. APRIL. A.O.R. MDCCVII.

H. L. Q. C.

HABENDAM,

HUMILLIME AC DECENTER

INVITAT

D. CHRISTIAN. WEIDLINGIUS,

Consiliar. Saxon. & Illustr. August.

Prof. Publ.

LEUCOPETRÆ,
LITERIS BRÜHLIANIS.

Farbkarte #13

